

sitt element; i den ställning, belägenhet, tillstånd, man bäst tycker om; i sitt goda lynne.

ESSENS, äsänngs (äfv. äsä'nns), m. 3. (fr. *Essence*) Välluktande fin olja, som destilleras ur vissa växter.

ESSENTIEL, äsänntsia'll, a. 2. Väsentlig.

ESSHAKE, ä'sshåke, m. 2. pl. — *hakar*. En i form af ett S formad hake af jern.

ESSING, ä'ssinnig, m. 2. Relingen på en båt.

ESTAFETTE, se *Stafett*.

ESTETIK, ästeti'k, f. 3. Läran om det sköna i naturen och konsten. De sköna konsternas filosofi. [Æsthetik, Æsthetik.]

ESTETISK, ästetissk, a. 2. 1) Som tillhör eller har afseende på estetiken. Konstvetenskaplig. — 2) Öfverensstämmande med lagarna för det sköna, smakfull, skön. [Æsthe —, Esthe —.]

ESTIMABEL, ästimabl, a. 2. (fr. *Estimable*) Aktningvärd.

ESTIME, ästi'm, m. 3. (fr.) Aktning, högaktning.

ESTIMERA, ästimera, v. a. 1. (fr. *Estimer*) 1) Högakta. — 2) Anse, hålla för.

ESTRAD, ästråd, m. 3. (fr. *Estrade*) Upphöjd plats på golfvet i ett rum, isynnerhet vid fönster, äfven vid en tron, paradssäng, o. s. v.

ETABLERÄ, v. a. 1. (fr. *Établir*) Inrätta, anlägga. — *E. sig*, v. r. 1) Bosätta sig; sätta hushåll. — 2) Stadgas, uppkomma. — *Etablerande*, n. 4. o. *Etablering*, f. 2.

ETABLISSEMENT, ----männig, n. 3. 1) Inrättning; anläggning. — 2) Bosättning. — 3) Nybygge.

ETAMIN, --i'n, n. 5. Ett slags glatt ovalkadt ylletyg, som väfves på raskmakarestol.

ET CÆTERA, ät sätter. Och så vidare, med mera. — Skrifves äfven enligt latinen *Et cætera*.

ETERNELL, etärnä'll, f. 3. Evighetsblomma. 1) Örten *Gnaphalium arenarium* med glänsande gula, torra blomhufvuden, som aldrig förvisna. Kallas äfv. Gul Kattfot, Hedenblomster. — 2) Örten *Gnaphalium margaritaceum*, i toppen prydd med en stor mängd hvita blommor, som bestå af torra fjäll och således äfven bibehålla sig, utan att vissna. — 3) Benämning på arterna af örtsläktet *Elichrysum*, hvilka också äga nyssnämde egenskaper. — 4) *Blå E.*, se *Vintergrön*.

ETHER, étr, m. sing. 1) Oändligt fint, luftformigt, tyngdlöst ämne, som af några nyare astronomer antages uppfylla hela verdensrymden, Himmelsluft. — 2) (kem.) En fin, spritlik, flygtig vätska, som fås genom destillering af en syra, blandad med sprit. Skrifves äfv. *Eter* eller *Æther*.

ETHERISK, etérisck, a. 2. 1) Som har egenskap af ether (bem. 1) eller himmelsluft. — 2) (fig.) Himmelsk, oändligt fin och ren, öfversinnligt skön. — 3) (kem.) Som har egenskap af ether (bem. 2). *E. olja*, benämning på de slags oljor, som erhållas af starkt luktande växtämnen, merendels genom distillation med vatten, mera sällan genom pressning; upplöslas i vinsprit, äfven mer eller mindre i vatten, ändas vid lägeld, utan att upphettas, och blifva hvarken vidbrända eller härska; äga alla en stark, genomträngande lukt, samt en sötaktig eller bitter, eller i de flesta fall en aromatisk, brännande och efteråt kylande smak; kännas icke slippriga, såsom de feta oljorna, utan göra huden sträf och rå. Kallas äfven Flygtiga Oljor. Skrifves af somliga äfven *Eterisk* eller *Ætherisk*.

ETHEROLJA, f. 1. Se *Ætherisk olja* (under *Etherisk*).

ETHNOGRAFI, etnågrafi', f. 3. Folklags beskrifning, folkbeskrifning.

ETHNOGRAFISK, etnågrafisk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på ethnografien.

ETIK, -i'k, f. 3. Se *Moral*. Skrifves äfv. *Ethik*.

ETIKER, étickr, m. 3. Sedelärare. Äfven *Ethiker*.

ETIKETT, --kä'tt, m. 3. (fr. *Étiquette*) 1) Påskriftssedel, som fästes vid ett föremål, för att utvisa, hvad det är eller innehåller. — 2) Det vid hof föreskrifna stränga ceremoniel, hvarefter alla, som der visa sig, måste nogt rätta sig. — 3) Allmänt antagen umgängessed. — 4) Behöriga titlar, i bref eller ansöknningar, lämpade efter de personers rang och stånd, till hvilka de äro ställda.

ETISK, étissk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på sedeläran. Skrifves äfv. *Ethisk*.

ETOFT, etåftt, n. 3. (manuf.) Glatt, ovalkadt ylletyg.

ETSA, éttsa, v. a. 1. (t. *ætzen*) Gravera med skedvatten. — *Etsande*, n. 4.

ETSGRUND, m. 3. Den fernissgrund, hvarmed vid etsning plåten öfverdrages och hvori sedan graveras.

ETSNING, f. 2. 1) Förfarandet, då man etsar. — 2) Sättet, huru detta lyckats. — *Ss. Eskonst*.

ETSNÅL, f. 2. Ett slags nål, hvarmed vid etsning graveras i etsgrunden.

ETSVATTEN, n. 5. Vätska, hvarmed vid etsning den med etsgrund öfverdragna plåten, efter sjelfva graveringen, öfvergjutes, då metallen i de graverade strecken anfråtes, så att, sedan etsgrunden åter blifvit borttagen, strecken visa sig fördjupade i plåten, hvaremot hela dess öfriga yta bibehållit sig lika som förut. Till etsvatten nyttjas för koppar, messing och silfver, utspädd skedvatten, för guld utspädd kungsvatten, för jern och stål en blandning af salpetersyra, vinsyra, quicksilversublimat och vatten.

ETSVAX, n. 5. Se *Etsgrund*.

ETT, neutrum af *En*, II och III.

ETTA, f. 1. Siffror, som betecknar talet ett. *Två e-or jemte hvarandra beteckna elfva*.

ETTERÄ, neutrum af *Endera*. — *Konj. Se Antägen*.

ETTER, éttr, n. 5. sing. (i fornspråket *Eiter*) 1) Förgift. Betydde ursprungligen förgift i allmänhet, men är numera inskränkt till betydelsen af ormgift och brukas endast af lägre folket; förekommer äfv. i gamla sagor, legender o. d. *En drake, som sprutade e. Ormen hade så mycket e., att den, som blef stungen af honom, dog deraf.* — *Syn. Se Förgift*. — 2) Se *Var*. — 3) (fig. pop.) Ärghet, ilska.

ETTERBLEMMA, ETTERBLÅSA, f. 1. Blemma, blåsa, som innehåller etter eller var.

ETTERBÖLD, m. 3. Böld, som innehåller etter eller var.

ETTERDRAKE, m. 2. pl. — *drakar*. 1) (i gamla sagor och legender) Drake, som sprutade etter eller gift. — 2) (fig. pop. o. fam.) I hög grad argstent kvinna.

ETTERFULL, a. 2. Full af etter (i alla bem.).

ETTERMYRA, f. 1. Röd myra, 2 till 3 linier lång, hvars bett förorsaka betydlig smärta. *Formica rubra*.

ETTERNÄSSLÄ, f. 1. En art af nässleslägtet, mindre än Bränn-nässlan, vanlig vid hus och gårdesgårdar och bekant för den med svullnad förenade smärta, som förorsakas af dess blad, om